

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Μέτρα για την προστασία των ανέργων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α΄ Επί της αρχής

Το ΚΚΕ επανακαταθέτει την πρόταση νόμου για τη λήψη άμεσων μέτρων ανακούφισης και στήριξης των ανέργων που στις σημερινές συνθήκες γίνονται ακόμα πιο αναγκαία και επίκαιρα.

Το πρόβλημα της ανεργίας που μαστίζει τους εργαζόμενους και πλήττει ιδιαίτερα τη νεολαία και τις γυναίκες δεν είναι ένα πρόσκαιρο και προσωρινό φαινόμενο. Είναι σύμφυτο του κοινωνικού – οικονομικού συστήματος στο οποίο ζούμε, των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής.

Γι' αυτό και αποδείχθηκαν αναποτελεσματικές όλες οι πολιτικές τις οποίες ακολούθησαν όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις στα πλαίσια και των αποφάσεων της Ε.Ε.. Οι λεγόμενες ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που εφαρμόστηκαν όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνον δεν έφεραν αποτελέσματα, αλλά αντίθετα, με πρόσχημα την επιδότηση της εργασίας, χρησιμοποιήθηκαν για τη στήριξη της εργοδοσίας, αντί για την ανακούφιση των ανέργων. Η ανεργία, φανερή ή καλυμμένη εξακολουθεί να μαστίζει τους εργαζόμενους. Αξιοποιείται για να ασκηθεί πίεση από το κεφάλαιο πάνω στην τιμή της εργατικής δύναμης και τους μισθούς των εργαζομένων. Ταυτόχρονα χρησιμοποιείται για να συντηρείται και να εντείνεται το κλίμα τρομοκρατίας στους χώρους εργασίας, με την απειλή της απόλυσης, ώστε να κάμπτονται οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Η ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας μπορεί να γίνει μόνον στα πλαίσια μιας άλλης οργάνωσης της κοινωνίας, όπου τα βασικά μέσα παραγωγής θα είναι κοινωνική ιδιοκτησία, με ολόπλευρη στήριξη των παραγωγικών συνεταιρισμών των μικροπαραγωγών της πόλης και του χωριού στα πλαίσια ενός εθνικού σχεδιασμού, με κριτήριο τα συμφέροντα της χώρας και των εργαζομένων. Μόνον σε αυτές τις συνθήκες, που δεν θα υπάρχει το κυνήγι του καπιταλιστικού κέρδους και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, θα δημιουργηθούν συνθήκες για την εξάλειψη της ανεργίας. Αυτός είναι ο δρόμος ανάπτυξης που συμφέρει τη χώρα μας και τους εργαζομένους και για να ανοίξει αυτή η προοπτική αγωνίζεται το ΚΚΕ.

Το ΚΚΕ όμως δεν περιορίζεται μόνον σε αυτήν την προοπτική, που προϋποθέτει άλλο συσχετισμό δυνάμεων και λαϊκή εξουσία. Χρειάζεται να ληφθούν άμεσα μέτρα για την ανακούφιση και τη στήριξη των ανέργων. Στηρίζει τους αγώνες και μαζί με το ταξικό εργατικό κίνημα διεκδικεί άμεσα μέτρα για την ανακούφισή τους. Και για αυτό καταθέτει την πρόταση νόμου που ακολουθεί.

Το «κόστος» από τα μέτρα που προτείνονται βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό και μπορεί να καλυφθεί με αύξηση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων. Ο ισχυρισμός ότι η οικονομία δεν αντέχει τέτοιες παροχές καταρρίπτεται, από τη διευρυνόμενη και προκλητική αύξηση της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων, καθώς και από τα κίνητρα που έχουν δοθεί όλα αυτά τα χρόνια με νόμους τόσο της σημερινής όσο και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Β΄ Επί των άρθρων

Με το άρθρο 1 αυξάνεται η αποζημίωση που καταβάλλεται στους εργάτες και τους τεχνίτες λόγω απόλυσης, στο ύψος της αποζημίωσης που καταβάλλεται στους υπαλλήλους σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 2112/1920 που ήταν το αίτημα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Στο άρθρο 2 ορίζεται:

1) ότι το επίδομα ανεργίας παρέχεται σε όλους τους ανέργους χωρίς τις προϋποθέσεις και περιορισμούς της ισχύουσας σήμερα νομοθεσίας που έχουν σαν αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος των ανέργων να στερείται του επιδόματος,

2) το ύψος του μηνιαίου επιδόματος της ανεργίας καθορίζεται σε ποσοστό 80% επί του βασικού μισθού όπως αυτός καθορίζεται από την οικεία και ισχύουσα συλλογική ρύθμιση σε αντικατάσταση του σημερινού πενιχρού επιδόματος. Θεωρούμε ως κατώτερο βασικό μισθό που μπορεί να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων τα 1.400 ευρώ που διεκδικεί το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα,

3) το διάστημα της ανεργίας αναγνωρίζεται χωρίς καμία επιβάρυνση των ανέργων σαν συντάξιμος χρόνος, και

4) καθόλη την διάρκεια της ανεργίας οι άνεργοι και τα μέλη της οικογενείας τους δηλαδή η (ο) σύζυγος, τα τέκνα, καθώς και τα προστατευόμενα από αυτούς μέλη, δικαιούνται πλήρους και δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Στο άρθρο 3 ορίζεται ότι οι απολυμένοι άνεργοι που έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους και παραμένουν άνεργοι επί δύο χρόνια και έχουν συμπληρώσει 4.050 μέρες ασφάλισης, δικαιούνται πλήρη κύρια και επικουρική σύνταξη.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία για την ουσιαστική ανακούφιση των ανέργων δεδομένου ότι οι άνεργοι αυτής της ηλικίας αντιμετωπίζουν ακόμα πιο έντονη τη δυσκολία να ξαναβρούν δουλειά.

Στο άρθρο 4 καθορίζεται η έννοια του ανέργου για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας πρότασης νόμου, με τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται το δικαίωμα για πλήρη και σταθερή εργασία, απορρίπτοντας τη λογική του εργαζόμενου – απασχολήσιμου που χαρακτηρίζει τη νομοθεσία του ΟΑΕΔ για το επίδομα ανεργίας.

Στο άρθρο 5 ορίζεται ότι κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Στο άρθρο 6 ορίζεται ότι η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Οκτωβρίου 2008

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Αλεξάνδρα Παπαρήγα
Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης
Νικόλαος Γκατζής
Ιωάννης Γκικόκας
Ιωάννης Ζιώγας
Κωνσταντίνος Καζάκος
Σοφία Κаланτίδου
Λιάνα Κανέλλη
Αχιλλέας Κανταρτζής
Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Λίλα Καφαντάρη
 Διαμάντω Μανωλάκου
 Γεώργιος Μαρίνος
 Γεώργιος Μαυρίκος
 Εύα Μελά
 Νικόλαος Μωραΐτης
 Βαρβάρα Νικολαΐδου
 Ιωάννης Πρωτούλης
 Σταύρος Σκοπελίτης
 Αντώνης Σκυλλάκος
 Σπυρίδων Χαλβατζής
 Χαράλαμπος Χαραλάμπους

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Μέτρα για την προστασία των ανέργων

Άρθρο 1

Επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις που υπάγονται στις περί της ασφάλισης ανεργίας διατάξεις του ν.δ. 2961/1954 «περί συστάσεως Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφάλισης Ανεργίας» (σήμερα ΟΑΕΔ) σε περίπτωση καταγγελίας της σχέσης εργασίας των απασχολούμενων εργατών, τεχνιτών και υπηρετών, καταβάλλουν σε αυτούς την από το ν. 2112/1920 προβλεπόμενη για υπαλλήλους αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας.

Άρθρο 2

1. Οι εργαζόμενοι μετά τη με οιονδήποτε τρόπο λύση της εργασιακής τους σχέσης δικαιούνται, χωρίς περαιτέρω προϋποθέσεις, επίδομα ανεργίας, το οποίο ανέρχεται μηνιαίως σε ποσοστό 80 % επί του βασικού μισθού, όπως αυτός καθορίζεται από την οικεία και ισχύουσα συλλογική ρύθμιση.

2. Το χρονικό διάστημα παραμονής τους στην ανεργία αναγνωρίζεται ως συντάξιμος χρόνος, χωρίς καμία επιβάρυνσή τους.

3. Κατά το διάστημα παραμονής τους στην ανεργία δικαιούνται, αυτοί και τα μέλη των οικογενειών τους, δωρεάν και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Άρθρο 3

Άνεργοι που κατά τη λύση της εργασιακής τους σχέσης με καταγγελία εκ μέρους του εργοδότη τους ή εκ μέρους τους αλλά με υπαιτιότητα του εργοδότη τους, έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους και έχουν 4.050 ημέρες ασφάλισης και εξακολουθούν να παραμένουν άνεργοι επί δύο έτη μετά τη λύση της εργασιακής τους σχέσης, δικαιούνται πλήρη σύνταξη από τους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης.

Άρθρο 4

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας, άνεργος θεωρείται αυτός που αναζητεί εργασία και αποδέχεται απασχόληση σε πλήρη και σταθερή εργασία που του προσφέρεται ή έστω σε εργασία με τους ίδιους ή πα-

ρεμφερείς τουλάχιστον όρους με τους οποίους απασχολούνταν στην τελευταία απασχόλησή του, στον ευρύτερο επαγγελματικό του κλάδο.

2. Ως εργασία στον ευρύτερο επαγγελματικό κλάδο θεωρείται εκείνη που εμπίπτει στην ομάδα επαγγελματιών ή ειδικοτήτων ή εργασιών που ανάγονται στην τελευταία απασχόληση ή γνώση ή εμπειρία του ανέργου.

3. Παρεμφερείς θεωρούνται οι όροι που δεν έχουν σαν αποτέλεσμα τη μείωση των αποδοχών ή τη χειροτέρευση των συνθηκών παροχής της εργασίας

Άρθρο 5

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται οι διατάξεις που αντίκεινται καθ' οιονδήποτε τρόπο σε αυτόν.

Άρθρο 6

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Οκτωβρίου 2008

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Αλεξάνδρα Παπαρήγα
 Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης
 Νικόλαος Γκατζής
 Ιωάννης Γκιόκας
 Ιωάννης Ζιώγας
 Κωνσταντίνος Καζάκος
 Σοφία Κаланτίδου
 Λιάνα Κανέλλη
 Αχιλλέας Κανταρτζής
 Νικόλαος Καραθανασόπουλος
 Λίλα Καφαντάρη
 Διαμάντω Μανωλάκου
 Γεώργιος Μαρίνος
 Γεώργιος Μαυρίκος
 Εύα Μελά
 Νικόλαος Μωραΐτης
 Βαρβάρα Νικολαΐδου
 Ιωάννης Πρωτούλης
 Σταύρος Σκοπελίτης
 Αντώνης Σκυλλάκος
 Σπυρίδων Χαλβατζής
 Χαράλαμπος Χαραλάμπους